

blive satte i Pressens Gabestok. Det er saadanne Udslag fra Pressens Side, man har haft Grund til at beklage, men jeg vil tilføje, at der jo senere har været glædelige Tegn til, at den Indignation, som efterhaanden Mand og Mand imellem har vist sig over for denne Fremgangsmaade fra en Del af Pressen, tillige har vist sin Virkning paa de paagældende Organer, saa at de, saavidt man kan skønne, nu ønske at tage Afstand fra deres tidligere Holdning, det er et Tegn jeg kun kan hilse med Tilfredshed. Ved de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om Gentofteulykken, kom han ind paa at omtale Grunden til den og henviste da særlig til, at det sikkert var ganske uretfærdigt, naar vedkommende Lokomotivfører var bleven betegnet som havende haft den direkte Skyld. Selv om det ikke kunde bestemt paavises, at han ikke havde Skyld, vilde det være undskyldeligt fra hans Side, fordi der var blevet ham paalagt Arbejde ud over en Tid, som var passende. Det ærede Medlem vil gøre gældende, at Lokomotivføreren den paagældende Dag, den 11te Juli, havde haft en Arbejdstid af 16 til 17 Timer, idet han var mødt til Arbejde Klokken 7 om Morgenen og der havde været beskæftiget med at rengøre sin Maskine; han kom ikke afsted til Turen til Masned-sund men blev sat til andet Arbejde, Rangeringsarbejde, hvorved han havde været beskæftiget hele Dagen med Undtagelse af 1 Times Middagshvile. Det ærede Medlem anførte derefter, at Kl. 5,30 Eftermiddag fik han og Fyrbøderen Ordre til at køre til Helsingør, og efter et Ophold ved Helsingør Station kørte han tilbage, og saa skete Ulykken ved Gentofte Station. Jeg skal herom oplyse, at Lokomotivfører Hansen ganske rigtig mødte Kl. 7 om Morgenen til Udvaskning af sin Maskine. Hermed var han beskæftiget indtil Kl. 9, altsaa i 2 Timer. Han havde derefter fri i 4 Timer og mødte først til Tjeneste Kl. 1 Eftermiddag. Fra Kl. 1 var han beskæftiget, dels med Kørsel paa Maskine i 3 Timer og 37 Minutter og dels med Rangeringsarbejde i 2 Timer. Resten af Tiden tilbragte han ved Reservetjeneste, det vil sige, at han skulde være til Disposition i 2½ Time i København og 2 Timer i Helsingør. Den samlede effektive Arbejdstid for den paagældende, selv om man vil medregne Opholdene i København og Helsingør, vil altsaa blive 2 plus 10½, altsaa 12½ Time. Hvad angaar den Over-

anstrengelse, som den paagældende skulde have været underkastet, skal jeg tillade mig at oplæse, hvad Lokomotivfører Hansen har forklaret i de Forhør, der have været afholdte over ham. Med Formandens Samtykke skal jeg oplæse disse Par Ord: „Komparenten har intet at erindre mod den fremlagte Fortegnelse over hans Tjeneste i de nærmeste Dage før Ulykkesdagen og gentog, hvad han tidligere har bemærket, at han ikke følte sig overanstrengt hverken legemligt eller aandeligt den omhandlede Aften.“ Dette turde være en tilstrækkelig Illustration til det ærede Medlems Omtale af Lokomotivføreren's Forhold. Det ærede Medlem kom samtidig ind paa en Omtale af Arbejdstiden ved Statsbanedriften. Jeg giver det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds Ret i, at det ikke er Stedet ved Finanslovens 1ste Behandling at komme udførlig ind derpaa, saa meget mere som der jo vil komme en Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal senere ved Behandlingen af Lovforslaget om Statsbanedriftens Ordning. Jeg skal blot gøre opmærksom paa det uheldige Eksempel, som det ærede Medlem fremkom med, naar han henviste til vedkommende Portørs Forhold paa Hillerød—Frederiksværkbanen. Det ærede Medlem har allerede af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (H. Jørgensen) faaet at vide, hvorledes Forholdet i Virkeligheden var. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds talte om Ledvogternes Overanstrengelse at de somme Tider maatte arbejde indtil 17 Timer, tror jeg, at det er et ret illustrerende Eksempel paa, hvorledes det ærede Medlem forveksler Tjenestetid og Arbejdstid. Der er intet Menneske, der ikke paa Forhaand kan skønne, at Ledvogternes Arbejde ingen Steder kan være vedvarende i 16—17 Timer. Jeg tror, at er der nogen Bestilling, der giver Lejlighed til nogenlunde Frihed, selv om man er bunden til at være til Stede, til Rede, saa er det Ledvogternes. — Jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at der kan føres berettigede Anker med Hensyn til de Lokaler, der anvises Lokomotivførerne til at hvile i paa Endestationerne. Men det ærede Medlem maa sikkert være godt bekendt med, hvad Grunden er til, at dette ikke væsentlig kan forandres i Øjeblikket. Det ligger jo for Københavns Vedkommende væsentlig i, at Lokalerne paa Københavns Banegaard ikke kunne udvides under de nuværende Forhold. Ved en Flytning af Maskinværkstederne, hvortil vi ogsaa maa komme i Løbet